

i den eiendommelige Stilling, Regjeringen, og navnlig den nuværende Indenrigsminister osv. Jeg troer, at jeg brugte det Udtryk, at Indenrigsministeren ikke billigede Lovforslaget, og det er ganske vist, at det ikke er de samme Ord, der staae i Rigsdagstidenden; men jeg troer dog heller ikke, at mine Udtryk ere i den Grad stridende mod den Mening, som man ved at læse Rigsdagstidenden maa faae ud af de der brugte Ord, at der for den meget ærede Landstingsmand skulde være nogen egentlig Feie til paa en saa skarp Maade at forsvare sig. Endnu skal jeg bemærke et Par Ord med Hensyn til, at den samme ærede Landstingsmand har gjentaget, at han troede det erkjendt, at ved 4 Tønder Hartkorn burde Grændsen drages for, hvor den frie Bønde stand, den egentlige saakaldte Gaardmandsclassse, begyndte. Der er stiger han Intet afgjort om hvad der danner Gaardmandsclasssen, Begrebet er kun conventionelt. Ja, det er ganske vist, der er Intet afgjort derom, det er kun et conventionelt Begreb, men just derfor maa man tage Hensyn til hvad der er naturligt, og hvor Sagens egen Natur tilstiger, at man maa drage Grændsen, og jeg tør paastaae, at den naturlige og eneste holdbare Grændse er den, som jeg før tillod mig at nævne, nemlig et saadant Brug, at det kan give Besidderen et selvstændigt Udkomme, uden at han behøver at søge Erhverv ved personligt Arbejde for Andre. Der er, hvis jeg ikke meget feiler, af den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Madvig) gjentagende udtalt Forundring over, at man nu vil bestræbe sig for at udvide Valgretten til Personer, som hidtil have været aldeles udelukkede, hvad han iøvrigt ikke er imod, og paa den anden Side fratager Personer en Ret, de hidtil have havt. Jeg maa tillade mig at finde det, om ikke forunderligt, saa dog paafaldende, at den ærede Landstingsmand saa nøgent sammenstiller disse 2 Begreber; thi det maa vist ved Betragtningen deraf vel erindres, at, naar man udvider Valgretten til dem, der hidtil aldeles ingen Ret have havt, saa skyldes man blot et simpelt Retfærdighedsstrav, som det er klart, og som

ogsaa den ærede Landstingsmand selv erkjender for klart, at Vedkommende simpelthen have, imedens man ved at bortfjerne den særegne Rettighed for større Eiendomme, ikke fratager dem deres simple naturlige Ret, men blot borttager en Forrettighed af en saadan Natur, at den egentlig ligefrem har Charakter af et Privilegium.

Formanden: Da Ordet fra flere Sider er begjæret, og der saaledes ikke er Sandsynlighed for, at Sagen vil kunne tilendebringes i dette Møde, skal jeg hermed standse Forhandlingerne for idag.

Fra Formanden i det andet Thing har jeg modtaget det af dette Thing vedtagne Forslag til Grundlovsbestemmelse om Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849, med Anmodning om at forelægge samme for Landstinget. Jeg anmelder det herved; det vil i et senere Møde blive at afgjøre, hvorledes denne Sag skal behandles.

Jeg skal derefter opgive Dagsordenen for næste Møde, som er paa Mandag Kl. 12; den vil være:

- 1) Til indledende Behandling: Forslag til Grundlovsbestemmelse om Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849.
- 2) Fortsættelse af 2den Behandling af Forslag til Lov, indeholdende nogle Forandringer i Forordningen af 13de August 1841.
- 3) Til 1ste Behandling: Forslag til Lov, angaaende Estergivelse og Nedfattelse af Summer, der skyldes til Statskassen for modtagne Forskud paa Gage, Pension og deslige.
- 4) Til 1ste Behandling: Forslag til Lov, indeholdende et Tillæg til § 2 i Forordningen af 26de Marts 1845 og
- 5) Til 2den Behandling: Forslag til Lov, angaaende Kongerigets Andeel i Udredelsen af Omkostningerne ved Anlæget af en Dok for Driløgsflaaden.

Mødet hævet Kl. 4 $\frac{1}{4}$.